

Balans

Geregeld krijg ik de vraag waarom ik jaag; van jagers en van niet-jagers. Ik heb daar eigenlijk nooit een eenduidig antwoord op. Dus wat ik steeds doe, is luisteren naar wat andere jagers daarover zeggen want zij krijgen die vraag ook. Ik hoor van allerlei redenen: 'mijn vader en opa jaagden al dus daarom ik ook', 'ik wil graag in de natuur zijn en als jager mag je op plekken komen waar anderen dat niet mogen', 'uit traditie, want mijn familie bezit veel gronden en daar moet van geoogst worden', 'dat wild is zulk lekker vlees en ik kook graag en wat is er mooier dan je eigen kostje bij elkaar te scharrelen?', 'omdat ik graag met vrienden ben; het jagen is min of meer bijzaak'. En laatst was er nog iemand die ruiterlijk toegaf dat zijn jachtakte wel een heel gemakkelijke manier was om een mooie wapenverzameling aan te leggen zonder dat hij ieder jaar 18 schietbeurten moet halen voor zijn verlof.

Wat ik naast de waarom-vraag nog wel eens meemaak, is dat jagers mij duidelijk maken dat, omdat hun vader en grootvader al jaagden, zij betere jagers zijn en meer recht van spreken hebben dan mensen zoals ik, die geen jagers in de familie hebben. Eigenlijk heb ik een hekel aan dat soort lui. Pochen en schermen met iets dat niet van jou is, is zo goedkoop. En als hun opa fout was in de Tweede Wereldoorlog, dan hoor je ze daar niet over. Die van mij zat trouwens in het verzet, een oom van mij vocht in Afghanistan en mijn buurman in Libanon. En ja, ik was militair, bij 11 Painbat Garderegiment Grenadiers. Om ook maar eens wat te noemen. Maar dat maakt van mij geen beter mens.

Waar ik me ook zo aan kan ergeren is de opmerking: ik jaag al vanaf dat ik kan lopen. Met andere woorden: dus wat wil jij nou helemaal met je 16 jachtaktes? Ik begin er inmiddels een beetje aan te wennen dat jager-zijn in de ogen van andere jagers best een opgave is. Heb ik veel kennis dan heb ik te weinig ervaring. Ik ben dik 50 dus veel te oud. Ik ben veel te druk om te jagen dus heb ik te weinig passie. Ga zo maar door. Er is altijd wel wat.

Ik weet het, de frustratie zit allemaal in mijn hoofd. Dus is het tijd voor een beetje balans in mijn (jagers)leven. Dat is voor mij misschien wel de meest geëigende reden om te jagen. In de natuur mijn balans terugvinden. Me niets aantrekken van anderen. Mijn eigen weg gaan. De jager worden die ik was en wil zijn.

En in het verlengde daarvan de balans terugbrengen in de natuur. De mens heeft de laatste decennia (te) fors ingegrepen op de natuur. Dus zijn we verplicht ervoor te zorgen. We zullen moeten blijven beheren want de onbalans die we nog dagelijks creëren - met wildaanrijdingen, te veel houtkap, bevers uitzetten, wolven omarmen - moet hersteld worden.

Vraagt iemand mij vanaf nu waarom ik jaag en wat jagen voor mij inhoudt? Dan zal mijn antwoord steevast zijn: op zoek naar de balans in mijzelf door het evenwicht in de natuur te herstellen.

Anklets*

- * (de; m; meervoud: anklets)
1. enkelbedekking ter voorkoming van het indringen van steentjes in de schoenen;
2. klets maar (a)an; wat een anklets
is die kerel.

